

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ (ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ)

Νοέμβριος 2012

Διακήρυξη

Στην τριετία που μεσολάβησε από το προηγούμενο συνέδριο της ΟΤΟΕ μέχρι σήμερα ζήσαμε και ζούμε κάτι μεγαλύτερο από μια κρίση, ζούμε μια αλλαγή του κόσμου.

Δεν πρόκειται για το τέλος της ιστορίας. Πρόκειται, όμως, για το τέλος της ιστορίας όπως την ξέραμε.

Το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο ανάπτυξης όπως το γνωρίσαμε, αμφισβητείται από τις κυρίαρχες νεοφιλελεύθερες εφαρμοζόμενες πολιτικές.

Στην Ελλάδα οι βεβαιότητες της Μεταπολίτευσης εξαφανίζονται καθημερινά μέσα στη δίνη της σκληρής πραγματικότητας. Η συστημική και δημοσιονομική κρίση έχει πια εξελιχθεί σε μια έντονη κοινωνική, πολιτική και ανθρωπιστική κρίση, που βυθίζει τις κοινωνίες σε ύφεση και τους λαούς σε απόγνωση, γυρίζοντας την ανθρωπότητα πολλές δεκαετίες πίσω.

Η χώρα μας έχει μετατραπεί στον πιο βολικό δοκιμαστικό σωλήνα επιβολής των νεοφιλελεύθερων εμμονών. Οι Έλληνες πολίτες δοκιμάζονται ως πειραματόζωα.

- Οι θεσμοί προστασίας των εργαζομένων, οι συλλογικές διαπραγματεύσεις, οι συμβάσεις, τα συνδικάτα, η κοινωνική ασφάλιση θεωρούνται παρωχημένες και περιττές πολυτέλειες.
- Τα ποσοστά ανεργίας αυξάνονται τόσο, που πλέον θεωρείται πολυτέλεια και η ίδια η εργασία.
- Οι αμοιβές συνεχώς πιέζονται, ενώ ταυτόχρονα προωθείται η ελαστικοποίηση του χρόνου εργασίας, ταυτόχρονα με την αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης.
- Αυτονόμα μέχρι πρότινος εργασιακά δικαιώματα συνθλίβονται από την πολυμέτρηνη πολιτική και επικοινωνιακή επίθεση της τρόικα και των εγχώριων εκφραστών της.
- Πολύ περισσότερο, καταλύονται δημοκρατικές κοινωνικές κατακτήσεις δεκαετιών και στερούνται από τον ελληνικό λαό θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα που προβλέπονται από διεθνείς και ευρωπαϊκές συμβάσεις.

Οι σκληρές περικοπές σε μισθούς, συντάξεις και κοινωνικές υπηρεσίες, που απαιτούν οι δανειστές και ψηφίζει η Βουλή, αποσταθεροποιούν την ελληνική κοινωνία.

Τα μέτρα χαρακτηρίζονται άδικο από όλους, αλλά επιβάλλονται ως δήθεν αναγκαία.

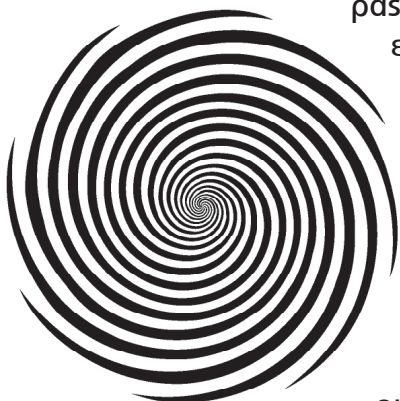
Όμως η συνταγή των πακέτων λιτότητας αποτυγχάνει δραματικά με καταστροφικές συνέπειες.

Δεν είναι μέτρα αναπτυξιακά, δεν είναι μέτρα που δίνουν έμφαση σε δομικές και χρήσιμες μεταρρυθμίσεις, δεν είναι καν μέτρα που καθιστούν έστω σε βάθος χρόνου το ελληνικό χρέος βιώσιμο. Δεν προτείνεται κανένας ουσιαστικός σχεδιασμός για την ενίσχυση της ελληνικής οικονομίας, την αύξηση της ρευστότητας την ενίσχυση της φερεγγυότητας των τραπεζών και τη δημιουργία θέσεων εργασίας.

Αντιθέτως, οι δήθεν τεχνοκρατικές επιλογές συνιστούν οικονομικό παραλογισμό.

Το πρόσφατο πακέτο μέτρων που ψηφίστηκε στις 7/11 σύμφωνα με τις αισιόδοξες προβλέψεις θα συρρικνώσει επιπλέον κατά 9% την ήδη συρρικνωμένη κατά 25% τα τελευταία χρόνια ελληνική οικονομία. Η ως τώρα εφαρμοζόμενη πολιτική υποτίθεται ότι θα μείωνε την αναλογία χρέους – εθνικού προϊόντος. Όμως, παρά το «κούρεμα» και τη διαγραφή μέρους του χρέους και παρά την επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής, η αναλογία αυτή αυξήθηκε.

Η ελληνική οικονομία δε συνέρχεται. Η δημοσιονομική κατάσταση της χώρας δε βελτιώνεται. Η πλήρης απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων όχι μόνο δεν αντιμετωπίζει το πρόβλημα, αλλά φέρνει τα ακριβώς αντίθετα αποτελέσματα. Κανένα όφελος δε θα αποκομίσει μια οικονομία με πάνω από 25% ανεργία, αν γίνουν φθηνότερες οι απολύσεις, όπως απαιτούν οι υποβολείς της τρόικας, που είναι συγκεκριμένοι εργοδότες μεταξύ των οποίων και τραπεζίτες. Αντίθετα, η εργασιακή ισοπέδωση προσθέτει καθημερινά νέα θύματα στη λίστα των εκατοντάδων χιλιάδων ανέργων που έχουν προκύψει από την κρίση και τις πολιτικές των μνημονίων. Πέρα από κάθε λογική, το άδικο σημερινό φορολογικό σύστημα γίνεται σκανδαλωδώς ακόμη πιο άδικο, εισάγονται νέοι φόροι παντού και ταυτόχρονα καθιερώνονται πρωτόγνωρες και δυσβάσταχτες χρεώσεις στο σύστημα υγείας και περίθαλψης.

Το συνεχώς επαναλαμβανόμενο εκβιαστικό δίλημμα για τη σωτηρία της χώρας μέσα από μέτρα άδικο, αντικοινωνικά και αναποτελεσματικά τελικά ενισχύει το φαύλο κύκλο της ύφεσης, βυθίζει την κοινωνία, διευρύνει τις κοινωνικές ανισότητες, οδηγεί στην ανακατανομή του πλούτου σε όλο και λιγότερα χέρια, και τελικά απειλεί - μέσα από τα αδιέξοδα που δημιουργεί - τους ίδιους τους δημοκρατικούς θεσμούς. Μέσα στο γενικό κλίμα κοινωνικής αναστάτωσης οι πολίτεςδικαίως χάνουν την εμπιστοσύνη τους στο πολιτικό σύστημα που ως τώρα γνωρίζαμε. Του χρεώνουν την οικονομική αποτυχία και το θεωρούν ανίκανο να μας βγάλει από την κρίση. Όσο οι Έλληνες τιμωρούνται ως ηττημένοι σ' έναν πόλεμο που δεν έγινε ποτέ, τόσο οι δημοκρατικές αντιστάσεις θα κάμπτονται και ο εκφασισμός θα επηλαύνει τόσο στην κοινωνία όσο και σε εκλογικά ποσοστά.

Η απαξίωση της πολιτικής συμπαρασύρει όλους τους θεσμούς αντιπροσώπευσης. Αυτό εκμεταλλεύονται οι ντόπιοι εκφραστές των νεοφιλελεύθερων συμφερόντων και καθορίζουν τη δημόσια ατζέντα εξαπολύοντας επικοινωνιακές επιθέσεις εναντίον του οργανωμένου συνδικαλιστικού κινήματος και στοχοποιώντας κάθε φορά διαφορετικές ομάδες εργαζόμενων. Ο κοινωνικός αυτοματισμός διχάζει τους πολίτες και στρέφει τη μια κοινωνική ομάδα απέναντι στην άλλη, αποπροσανατολίζοντάς τους από τις πραγματικές αιτίες της σημερινής κατάστασης. Πρόσφατα και για τον κλάδο μας χρησιμοποιήθηκαν στο δημόσιο διάλογο όροι όπως «ρετιρέ» και «συντεχνία», ενώ χαρακτηρίζοντας τα ασφαλιστικά μας ταμεία «ευγενή» επιχειρούν να υφαρπάξουν τα αποθεματικά τους για να καλύψουν τρύπες που δημιουργεί η επί σειρά ετών κυβερνητική ανικανότητα να καταπολεμηθεί η εισφοροδιαφυγή και η φοροδιαφυγή.

Η πραγματικότητα είναι σκληρή και τη ζούμε. Η μεγαλύτερη λιτότητα δεν είναι η λύση.

Η ακολουθούμενη συνταγή είναι αποτυχημένη.

Και πρέπει να αλλάξει, γιατί η παρακμή δεν είναι το πεπρωμένο μας.

Η χώρα μας χρειάζεται μια νέα προοδευτική στρατηγική που να διασφαλίζει μεν την ευρωπαϊκή προοπτική της, αλλά ταυτόχρονα να ανταποκρίνεται στις ανάγκες και τις προσδοκίες του ελληνικού λαού. Η Ευρώπη χρειάζεται ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο με όρους δημοκρατίας και μακριά από τις νεοφιλελεύθερες λογικές που επιβάλλονται, ένα σχέδιο που θα ανοίγει το δρόμο στην ανάπτυξη λαμβάνοντας υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε χώρας μέλους και παράλληλα θα διασφαλίζει την κοινωνική δικαιοσύνη και θα διευρύνει την κοινωνική προστασία για όλους.

Σε αυτό το καταστροφικό για τους εργαζόμενους περιβάλλον, η ΔΗ.ΣΥ.Ε. στο χώρο των τραπεζών δεν κρύφτηκε υπό το φόβο της ευθύνης ούτε έσκυψε μοιρολατρικά το κεφάλι στις καταγιγιστικές εξελίξεις.

Η ΔΗΣΥΕ έχοντας την κύρια ευθύνη για τη λειτουργία της Ο.Τ.Ο.Ε. και τη θεσμική εκπροσώπηση όλων των τραπεζοϋπαλλήλων οργάνωσε και μπήκε μπροστά στους αγώνες, στις παρεμβάσεις, στα συλλληθητήρια, στις κινητοποιήσεις, στη δικαστική διεκδίκηση και στις διαρκείς προσπάθειες του κλάδου να αντισταθεί στις πολιτικές που μας στοχοποιούν και «εκτελούν» δικαιώματα, που υποβαθμίζουν τη ζωή μας.

Είναι η παράταξη που μελέτησε και κατέθεσε μια ολοκληρωμένη πρόταση και στρατηγική για κάθε νέα επίθεση που ανέκυψε εναντίον των εργαζομένων του κλάδου, απέναντι στην όποια κενού περιεχομένου κριτική που της ασκήθηκε και για ευθύνες που δε της αναλογούσαν. Προσπαθήσαμε με τη δράση και το έργο μας, κόντρα στους καιρούς, να αντισταθούμε στον καθημερινό φόβο και την ανασφάλεια και να προτάξουμε, ως βασικά αιτήματα, την αντίσταση μαζί με την κοινωνία, την υπεράσπιση της εργασίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Τα τρία αυτά χρόνια πορευτήκαμε με μοναδικό γνώμονα το συμφέρον των εργαζομένων και του συνδικαλιστικού κινήματος. Δεσμευτήκαμε να οδηγήσουμε την ΟΤΟΕ στο προσκήνιο των κοινωνικών εξελίξεων και όσων συντελούνται στις Τράπεζες, για να μην είναι απλός θεατής αλλά με τις παρεμβάσεις της να επηρεάζει το αποτέλεσμα.

Η ΔΗ.ΣΥ.Ε. διέγινωσε έγκαιρα από την πρώτη στιγμή την κρίση και τις τρομακτικές συνέπειες που θα ακολουθούσαν για τους εργαζόμενους και την κοινωνία και χωρίς επηρεασμούς και διλήμματα, έθεσε άμεσα, μέσα στο νέο περιβάλλον που διαμορφωνόταν, τις προτεραιότητές της:

Τη διασφάλιση της απασχόλησης. Απαιτήσαμε και πετύχαμε να μην υπάρξουν απολύσεις για «οικονομοτεχνικούς» λόγους.

Θέσαμε ως όρο για κάθε συγχώνευση ή εξαγορά τη διασφάλιση της απασχόλησης και την προστασία των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των τραπεζοϋπαλλήλων.

Την προστασία των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας και των συλλογικών θεσμών αντιπροσώπευσης, τη διατήρηση των ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων, ως βασικά στοιχεία της δημοκρατικής λειτουργίας.

Την απόρριψη των πολιτικών λιτότητας.

Την καταγγελία των άδικων φορολογικών επιδρομών κατά της μισθωτής εργασίας αλλά και της ακρίβειας, που μειώνουν το πραγματικό εισόδημα των εργαζομένων.

Τη σύγκρουση με την πλήρη απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων που προωθήθηκε με πρόσχημα την «ενίσχυση» μιας στρεβλής ανταγωνιστικότητας που μοιράζει ασύδοτα δικαιώματα στους εργοδότες και στερεί εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα από τους εργαζόμενους.

Η ΔΗ.ΣΥ.Ε. έχει αποδείξει ότι ξέρει να δίνει μέχρι τέλους τις μάχες, με όλα τα μέσα και τις δυνάμεις που διαθέτει και θα συνεχίσει να στηρίζει και το δικαστικό αγώνα της ΟΤΟΕ και των επιμέρους συλλόγων για την **ακύρωση των καταστροφικών αλλαγών που επιβάλλονται από τα Μνημόνια στην εργατική νομοθεσία**. Πρόκειται για αλλαγές που αντίκεινται στο Σύνταγμα, στις Διεθνείς Συμβάσεις Εργασίας και στο κοινοτικό κεκτημένο, ενώ πλήττουν ολομέτωπα τις κλαδικές και συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Πρόκειται για απάνθρωπες αλλαγές που δεν έχουν εφαρμοστεί πουθενά στην Ευρώπη. Έχουμε το δίκιο με το μέρος μας και θα το διεκδικήσουμε ως την οριστική μας δικαίωση.

Με την ίδια μαχητικότητα η ΔΗ.ΣΥ.Ε. θα στηρίξει μέχρι τέλους το αίτημα για τη δημιουργία του **βιώσιμου Ενιαίου Ταμείου Υγείας Τραπεζοϋπαλλήλων**, όπως το προωθεί η ΟΤΟΕ, με στόχο τη διασφάλιση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων στις τράπεζες και τη βελτίωση των παροχών υγείας. Θεωρούμε εκτροπή της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας το γεγονός πως η τροπολογία ένταξης στον ΕΟΠΥΥ των τριών Ταμείων Υγείας Τραπεζοϋπαλλήλων που ήταν στο ΤΑΥΤΕΚΩ ενώ αρχικά καταψηφίστηκε στη Βουλή, επανήλθε σε τρεις μέρες και πέρασε εκβιαστικά ως κομμάτι του ενός και μόνου άρθρου που ψηφίστηκε στις 7/11. Δε θα συμβιβαστούμε με την υπαρπαγή των αποθεματικών των ταμείων μας, δε θα δεχθούμε την εξαθλίωση στην οποία οδηγούν τον κλάδο υγείας μας.

Θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας γιατί πιστεύουμε ότι τα Ταμεία Υγείας των τραπεζοϋπαλλήλων συντηρούνται χωρίς κανέναν κοινωνικό ή κρατικό πόρο-αποκλειστικά από τις υψηλές εισφορές των μελών τους-και μπορούν να λειτουργήσουν αυτόνομα και βιώσιμα εφόσον τους επιτραπεί η ενοποίηση.

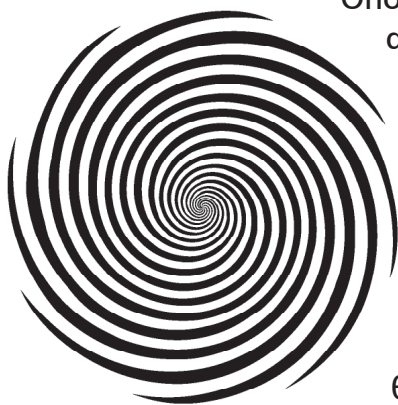
Το ίδιο θα πράξουμε και για την επίτευξη του μεγάλου στόχου για **Ενιαίο Επικουρικό Ταμείο** που έχει προτάξει το τραπεζοϋπαλληλικό κίνημα τα τελευταία χρόνια, και βρίσκεται σε εξέλιξη η μελέτη για την επίτευξή του, μέχρι το τέλος του έτους.

Στη διάρκεια της τριετίας που πέρασε, δε μείναμε απλά στην καταγγελία.

- ◆ **Αναδείξαμε** σε κάθε περίπτωση την ανάγκη για επιστροφή στο δρόμο της ανάπτυξης και τον κυρίαρχο ρόλο που πρέπει να παίξουν οι τράπεζες μέσα από την αύξηση της ρευστότητας και την ενίσχυση της πραγματικής οικονομίας.
- ◆ **Προτείναμε** ένα νέο διαφανές και καθορισμένο θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των τραπεζών που θα τις μετατρέψει σε μοχλό ανάπτυξης της οικονομίας και της κοινωνίας.
- ◆ **Θέσαμε** ως βασικές μας αρχές τη διατήρηση της συμμετοχής του Δημοσίου και κατά συνέπεια τη διατήρηση του εθνικού ελέγχου στο εγχώριο τραπεζικό σύστημα.
- ◆ **Πιέζουμε** επίσης τις τράπεζες να συνοδεύσουν την αναδιάρθρωση του τραπεζικού συστήματος και τις συγχωνεύσεις ή εξαγορές που θα προκύψουν με ένα ολοκληρωμένο επιχειρηματικό και κοινωνικό σχέδιο το οποίο θα αποβλέπει στην ενίσχυση της κοινωνίας στο σύνολό της αλλά και των εργαζομένων στις τράπεζες ειδικότερα.

Στην τριετία που ξεκινά έχουμε μπροστά μας, με μια μεγάλη αναδιανομή πόρων και εξουσίας, τη μεγάλη πρόκληση της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών, μέσα απ' την οποία θα προκύψουν σοβαρές αλλαγές στον έλεγχο του τραπεζικού συστήματος.

Οι τράπεζες είναι το βασικό εργαλείο, το κυκλοφοριακό σύστημα της οικονομίας. Όποιος τις ελέγξει, θα μπορεί να κατευθύνει τη ροή κεφαλαίων και την ανάπτυξη στις επόμενες δεκαετίες.

Οι έλληνες πολίτες υποβάλλονται σε διαρκείς θυσίες και αναλαμβάνουν βάρη για τη διάσωση και στήριξη του τραπεζικού συστήματος, χωρίς όμως να λαμβάνουν εγγυήσεις και δεσμεύσεις πως ο ρόλος που θα παίξει το νέο τραπεζικό σύστημα θα είναι προς όφελος της εθνικής οικονομίας και της ελληνικής κοινωνίας.

Παρά το γεγονός ότι η ανακεφαλαιοποίηση θα γίνει με κεφάλαια του Δημοσίου, το τραπεζικό σύστημα δεν κρατικοποιείται, όπως λανθασμένα λέγεται.

Αντίθετα, για την επόμενη πενταετία τίθεται υπό τον έλεγχο του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, δηλαδή των δανειστών μας.

Οι νέοι ιδιοκτήτες των τραπεζών, που δεν υπόκεινται σε κανέναν έλεγχο ή λογοδοσία στο εσωτερικό της χώρας μας, θα προσπαθήσουν ενδεχομένως να τις απαλλάξουν από εργαζόμενους και δικαιώματα που θεωρούν «βαρίδια» για να προσελκύσουν τους μελλοντικούς – ξένους κατά πάσα πιθανότητα - αγοραστές τους.

Η ΔΗ.ΣΥ.Ε. θα αγωνιστεί μέσα από τα όργανα του κλάδου ώστε η επιχειρούμενη αναμόρφωση του τραπεζικού συστήματος:

- * να στηρίξει την ανάπτυξη και τις κοινωνικές ανάγκες,
- * να γίνει με διαφάνεια και καθορισμένους οικονομοτεχνικούς και κοινωνικούς όρους χωρίς προσηματικούς αποκλεισμούς και επιλεκτικές μεθοδεύσεις,
- * να διασφαλίζει τον εθνικό έλεγχο στο τραπεζικό σύστημα,
- * να ορίζει σαφείς ρήτρες εγγύησης της απασχόλησης και των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζόμενων.

Στην τριετία που ακολουθεί,
η ΔΗΣΥΕ θα αγωνιστεί για:

την αποδοχή των θέσεων της ΟΤΟΕ για ένα νέο πλαίσιο λειτουργίας και ρόλου των τραπεζών, προς όφελος της πραγματικής οικονομίας και της κοινωνίας.

την υπεράσπιση και την προστασία του θεσμού της Κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας.

την προστασία της Απασχόλησης, των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των τραπεζοϋπαλλήλων ενόψει των συγχωνεύσεων και εξαγορών στον κλάδο.

Οι προτεραιότητες μας:

την επίτευξη των στόχων της ΟΤΟΕ για το Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και το Ενιαίο Ταμείο Υγείας όλων των Τραπεζοϋπαλλήλων.

τη διασφάλιση της συμμετοχής των εκπροσώπων των εργαζόμενων στις διαδικασίες συγχωνεύσεων – εξαγορών που θα ακολουθήσουν.

την αποτελεσματική λειτουργία και δράση του τραπεζοϋπαλληλικού κινήματος, ενόψει των ανακατατάξεων που θα επέλθουν στον τραπεζικό χάρτη της χώρας, με την προώθηση των αναγκαιών πολιτικών και οργανωτικών πρωτοβουλιών που πρέπει να αναληφθούν στο επίπεδο της ΟΤΟΕ.

Η ΔΗΣΥΕ ΕΠΙΜΕΝΕΙ και ΠΙΣΤΕΥΕΙ πως παρά τα διαρκή πλήγματα που δέχονται η δημοκρατία και οι συλλογικοί θεσμοί αντιπροσώπευσης, **ΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΑΡΕΜΒΕΙ** αποφασιστικά και αποτελεσματικά στις επιθέσεις που δέχεται ο κόσμος της εργασίας.

Όμως στον πόλεμο αυτό δε χωρούν λογικές που αναπαράγουν ή εντείνουν την πολυδιάσπαση. Αυτές οι λογικές αποδυναμώνουν την δυναμική μας και επιτρέπουν τις εργοδοτικές παρεμβάσεις. Γι' αυτό συγκρουστήκαμε και θα συγκρουόμαστε με τέτοιες λογικές.

Για εμάς στη ΔΗ.ΣΥ.Ε., ο στόχος είναι συνδικάτα με τη μέγιστη δυνατή συσπείρωση και ενότητα, συνδικάτα με αυτόνομα, ταξικά και αγωνιστικά χαρακτηριστικά και δράση, που θα δίνουν δύναμη, μαζικότητα και αποτελεσματικότητα στους αγώνες του κλάδου.

Η ΔΗ.ΣΥ.Ε. κρατώντας το τιμόνι της ΟΤΟΕ όλα τα προηγούμενα χρόνια έχει έμπρακτα αποδείξει ότι έχει και τη γνώση και την εμπειρία και τη διάθεση να προασπίσει τα συμφέροντα των εργαζομένων στις τράπεζες.

Δεν είναι τυχαίο ότι όλοι οι θεσμοί τους οποίους σήμερα αγωνιζόμαστε να διατηρήσουμε έχουν τη σφραγίδα της ΔΗ.ΣΥ.Ε.

Για εμάς, ο δρόμος δεν ήταν ποτέ εύκολα στρωμένος. Χρειάζεται συμμετοχή και αγώνας, χρειάζεται συλλογική δράση και αλληλεγγύη.

Στη σημερινή κρίσιμη και δύσκολη συγκυρία, η παράταξή μας είναι και πάλι έτοιμη και αποφασισμένη να σηκώσει το βάρος της ευθύνης και να τιμήσει στο ακέραιο την εμπιστοσύνη που της δείχνουν διαχρονικά οι συνάδελφοι.

Έχουμε όραμα, έχουμε σχέδιο, έχουμε ελπίδα και προοπτική να κάνουμε άλμα πιο γρήγορο από τη φθορά της κρίσης.

Όλοι μαζί μπορούμε να βάλουμε την αξιοπρέπειά μας πάνω απ' τα νούμερα!

ΔΗ.ΣΥ.Ε.